

De barmhartige Samaritaan

Schriftgedeelte: Lukas 10 vers 30-37.

Er zijn velerlei gezichtspunten aan deze belangwekkende gelijkenis. Dit is de zaak: dat het Jezus zo liefelijk uiteenzet in het Evangelie. Hier is een man in zijn hulpeloosheid en in zijn noden. Hij is arm; hij is gewond; hij kan niets doen. Maar hij hoeft ook niets te doen, omdat de barmhartige Samaritaan het alles doet. Als u door God onderwezen bent, zult u precies daar gevonden worden waar deze man was, die afkwam van Jeruzalem naar Jericho. Dat wil zeggen, u zult gevonden worden in uw hulpeloosheid, vernederd, niet in staat uzelf op te richten, niet in staat om iets te doen. En het zal geen vreemde zaak zijn, wanneer u een paar priesters en een paar levieten vindt van wie u veel verwacht, en zij helpen u in het geheel niet. U weet wat ik bedoel: uitwendige dingen, ondergeschikte dingen, een gedaante van godzaligheid, eigengerechtigheid, kerkgang.

Maar dit is de zaak die mij aanspreekt. Deze Samaritaan kwam precies waar hij was. Dat is nu juist wat de Heere Jezus deed toen Hij de hemel verliet om naar de aarde gaan. Hij kwam precies waar wij zijn. *Overmits dan de kinderen des vleses en bloeds deelachtig zijn, zo is Hij ook desgelijks derzelve deelachtig geworden.* Hij kwam waar wij waren, bijzonder tot Calvarië. Hier is plaatsbekleding:

Hier op het kruis is het openlijk getekend,
In dierbaar bloed, en karmozijn rode lijnen.

Hij kwam waar wij waren. Dat was onze plaats, onze verdiende plaats. In de prediking van het Evangelie komt de Heere precies waar Zijn volk is. U kunt niet een plaats, een staat, een omstandigheid bedenken, waarin de nooddriftige zondaar zich kan bevinden, of het Evangelie komt precies waar hij is. Het laat hem niet één stap over om zelf te zetten; het komt precies waar hij is. Maar begeert u niet, dat de gezegende Geest, Christus in uw hart brengt en de olie en de wijn van Zijn volbrachte werk erin uitstort?

De zaak die ik opmerk is deze: hij was een Samaritaan. U weet wat dat betekent. Ons wordt als zeker meegedeeld dat de gewonde man van Jeruzalem was gekomen, en iedereen in Jeruzalem verachtte een Samaritaan, maar het was degene die veracht was, die alles voor hem deed. Dat is wat genade is. Wanneer u in uw nood en in uw verderf en hulpeloosheid ligt, en de gezegende Verlosser komt precies waar u bent, het is Degene Die u veracht heeft. "Hij was veracht en de onwaardigste onder de mensen, een Man van smarten en verzocht in krankheid". Welnu, dat is genade. Het is Degene Die u veracht heeft, Die precies komt waar u bent.

Ook merk ik dit op: *Hij werd met innerlijke ontferming bewogen.* Er is iets zeer liefelijk in goddelijke bewogenheid. Maar nu nog een andere zaak, dat is deze. Het was niet alleen dat de Samaritaan gewillig was, het was niet alleen dat hij met ontferming bewogen was, het was niet alleen dat hij anders was dan de priester en de leviet; maar hij had zijn olie en hij had zijn wijn en hij had de zwachtels, en hij had het beest, en hij had twee penningen om aan de waard te geven. Welnu, noch de priester nog de leviet had iets van deze dingen. Het

was maar niet alleen dat hij ontferming had en dat hij gewillig was, maar hij had het vermogen; hij had alles wat nodig was om het geval van deze arme man te behandelen. Evenzo is er in de gezegende Verlosser die tederheid en die ontferming, maar hier eindigt het niet. Er is almacht mee gemengd; er is goddelijke kracht. Hij is almachtig om te behouden. Hij komt in al de verdienstelijkheid van Zijn verzoening om uw wonden te behandelen. Hij is bekwaam om in al uw noden te voorzien.

Zie op Jezus, zo vriendelijk als sterk –
Medelijden vergezeld met kracht.

Uit: Saturday Evening Meditations, B.A. Ramsbottom.